

॥ १०१ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

ततःप्रविष्टस्तत्कुक्षिसहसामनुजाधिप ॥ सराष्ट्रनगराकीर्णां कृत्स्नां पश्यामि मेदिनीं ॥ १०१ ॥ गंगां शतद्रुंसीतांचयमुनामथकौशिकीं ॥ चर्मण्वतीं वेत्रवतींच
द्रभागां सरस्वतीं ॥ २ ॥ सिंधुंचैव विपाशांच नदीं गोदावरीमपि ॥ वस्त्रोकसारां नलिनीं नर्मदांचैव भारत ॥ ३ ॥ नदीं ताघांच वेणांच पुण्यतायां शुभावहां ॥
सुवेणां रुष्णावेणांच इरामांच महानदीं ॥ ४ ॥ वितस्तांच महाराजकावेरींच महानदीं ॥ शोणंच पुरुषव्याघ्रविशल्यां किंपुनामपि ॥ ५ ॥ एताश्चान्याश्च नद्यो हं
पृथिव्यां यानरोत्तम ॥ परिक्रामन् प्रपश्यामि तस्य कुक्षौ महात्मनः ॥ ६ ॥ ततः समुद्रं पश्यामि यादोगणनिषेवितं ॥ रत्नाकरममित्रघ्नपयसो निधिमुत्तमं ॥ ७ ॥
तत्र पश्यामि गगनं चंद्रसूर्यविराजितं ॥ जाज्वल्यमानं तेजोभिः पावकार्कसमप्रभं ॥ ८ ॥ पश्यामि च महीराजन्काननैरुपशोभितां ॥ यजंते हितदारा जन्ब्राह्म
णा बहुभिर्मखैः ॥ ९ ॥ क्षत्रियाश्च प्रवर्तते सर्ववर्णानुरज्जनैः ॥ वैश्याः कृषिं यथान्यायं कारयन्ति नराधिप ॥ १० ॥ शुश्रूषायांच निरता द्विजानां वृषलास्तदा ॥ ततः
परिपतन् नराजंस्तस्य कुक्षौ महात्मनः ॥ ११ ॥ हिमवंतंच पश्यामि हेमकूटंच पर्वतं ॥ निषधंचापि पश्यामि श्वेतंच रजतान्वितं ॥ १२ ॥ पश्यामि च महीपालपर्वतं गंध
मादनं ॥ मंदरं मनुजव्याघ्रनीलंचापि महागिरिं ॥ १३ ॥ पश्यामि च महाराजमेरुं कनकपर्वतं ॥ महेंद्रंचैव पश्यामि विंध्यंच गिरिमुत्तमं ॥ १४ ॥ मलयंचापि पश्या
मि पारियात्रंच पर्वतं ॥ एते चान्ये च बहवो यावन्तः पृथिवीधराः ॥ १५ ॥ तस्योदरे मया दृष्टाः सर्वे रत्नविभूषिताः ॥ सिंहान् व्याघ्रान् वराहांश्च पश्यामि मनुजाधिप
॥ १६ ॥ पृथिव्यां यानि चान्यानि सत्वानि जगतीपते ॥ तानि सर्वाण्यहंतत्र पश्यन्पर्यचरन्तदा ॥ १७ ॥ कुक्षौ तस्य नरव्याघ्रप्रविष्टः संचरन् दिशः ॥ शक्रादींश्चा
पि पश्यामि कृत्स्नान् देवगणानहं ॥ १८ ॥ साध्यान् रुद्रांस्तथा दित्यान् गुह्यकान्पितरस्तथा ॥ सर्पान् नागान्सुपर्णांश्च वसून्प्यश्विनावपि ॥ १९ ॥ गंधर्वाप्सरसो यक्षा
नृषींश्चैव महीपते ॥ दैत्यदानवसंघांश्च नागांश्च मनुजाधिप ॥ २० ॥ सिंहिकातनयांश्चापिये चान्ये सुरशत्रवः ॥ यच्च किंचिन्मया लोके दृष्टं स्थावरजंगमं ॥ २१ ॥
सर्वं पश्याम्यहं राजंस्तस्य कुक्षौ महात्मनः ॥ त्वरमाणः फलाहारः कृत्स्नं जगदिदं विभो ॥ २२ ॥ अंतःशरीरे तस्याहं वर्षाणामधिकं शतं ॥ न च पश्यामि तस्याहं देह
स्यांतं कदाचन ॥ २३ ॥ सततं धावमानश्च चिंतयानो विशांपते ॥ आसादयामि नैवांतं तस्य राजन् महात्मनः ॥ २४ ॥ ततस्तमेव शरणं गतोऽस्मि विधिवत्तदा ॥ व
रेण्यं वरदं देवं मनसा कर्मणैव च ॥ २५ ॥ ततो हं सहसाराजन् वायुवेगेन निःसृतः ॥ महात्मनो मुखात्तस्य विवृतात्पुरुषोत्तम ॥ २६ ॥